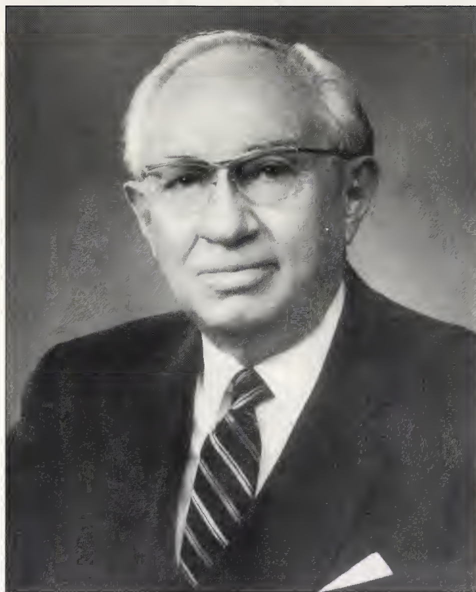
Præsident Hinckley kommer til Danmark

Fredag den 14. juni 1996 kommer Kirkens profet, præsident Gordon B. Hinckley, igen til Danmark for at mødes med de hellige. Sidste gang han var på besøg i Danmark var ved regionalkonferencen i Odense 14.-15. september 1992, hvor han var førsterådgiver i Det Første Præsidentskab.

Der vil den 14. juni blive afholdt to firesides for Kirkens medlemmer, hvor profeten vil tale til os. Møderne vil finde sted i kirken i Søborg på Maglegårds Allé 83, hvor der vil være mulighed for at deltage i ét af møderne henholdsvis kl. 16:00-18:00 eller 19:30-21:30. Af hensyn til pladsen vil der kun være mulighed for at deltage i ét møde, da alle Kirkens medlemmer skal have mulighed for at høre profeten. Til det første møde fra kl. 16:00-18:00 er børn over 8 år inviteret med, mens mødet om aftenen er forbeholdt voksne. For at deltage i møderne er det nødvendigt at have en billet, som man kan få fra enhederne i Københavns Stav. Ved redaktionens slutning er der ingen oplysninger om, hvorledes medlemmer i Aarhus Stav får billetter, men ingen bør gå glip af denne enestående mulighed for at se og lytte til Herrens profet.

Tidligere på dagen vil profeten tale til alle fuldtidsmissionærer i Den Danske Mission. Disse er kun foreløbige planer, og Kirkenyt opfordrer alle til at holde sig informerede via deres biskop/grenspræsident eller opslagstavle i kirken, hvor der vil komme yderligere informationer.

RED

Ældste Cecil O. Samuelson fra De Halvfjerds besøger Københavns Stav

Ved Københavns Stavs stavskonference den 21. og 22. april fik stavens medlemmer en meget specifik opskrift på lykke, og hvad der skal til for at vandre på den rette vej. Ældste Samuelson, der netop var vendt hjem fra generalkonferencen i Salt Lake City, havde profetens budskab til Kirkens medlemmer med sig.

Ved konferencens møde for voksne medlemmer lørdag aften fortalte ældste Samuelson, at han ved møderne om søndagen ville fortælle stavens medlemmer, hvad profeten ønskede, vi skulle gøre for at blive lykkelige. Mens ældste Samuelson så talte videre om prøvelser, udfordringer og velsignelser, var der mange af stavens medlemmer, der gerne ville høre, hvilke tre ting profeten ønskede, vi skulle gøre.

Ved søndagens møde ventede vi spændt. Huskede han mon nu de tre ting han havde lovet dagen før? Det gjorde han.

– Jeg vil gerne huske at fortælle jer de 3 ting, præsident Hinckley har sagt vil bringe os lykke og lede os på rette vej, sagde ældste Samuelson, men han sagde ikke, at der ikke er andre ting, som vi ikke også behøver at gøre.

– Nogen af jer vil blive skuffede, for de 3 ting er ting, som I allerede kender.

1. Deltag regelmæssigt i Kirkens nadvermøder og forstå fuldt ud, hvad det er der sker, når vi deltager i nadveren.

2. Vær ærlige i vores tiendebetaling og gavmilde med vores fasteoffer.

3. Tag til templet, så ofte som vi kan. Selvom vi ikke kan komme til templet så tit, så sørg for at have en gyldig tempelanbefaling.

Det var i en nøddeskal budskabet til Kirkens medlemmer fra profeten.

Præsident Samuelson roste stavens medlemmer for deres høje tempeldeltagelse og ligeledes for deres trofasthed med at følge tiendeloven.

– Men, der er nogle af jer, der ikke har en tempelanbefaling, sagde ældste Samuelson. Ikke fordi I har store problemer, men måske fordi I bare ikke regner med, at I skal bruge den.

– Men det er et tegn over for Herren og Kirken på, at I vil gøre alt, hvad I kan. Jer, der ikke har en tempelanbefaling, vil I ikke nok være venlige at tale med jeres biskop eller grenspræsident og sørge for at få en, også selvom I ikke skal til templet lige med det samme, sluttede ældste Samuelson.

Tidligere ved søndagens hovedmøde talte stavspræsident Johan S. Koch detaljeret om tiendeloven.

– Jeg vil gerne rose de hellige i denne stav, sagde stavspræsidenten, for at være gode tiendebetalere, men samtidig vil jeg advare os, således at vi bliver ved med at huske denne lov, og opfordre de, der ikke har det i orden, til at prøve at få det i orden.

Stavspræsidenten fortalte også stavens medlemmer om proklamationen om familien, som blev udsendt over hele verden i oktober 1995. Han opfordrede stavens medlemmer til at bruge den og dele den med venner og familie.

– Vi har fået alletiders middel til at kontakte de mennesker, vi kender, sagde stavspræsidenten.

Stavspræsidenten opfordrede alle stavens medlemmer til at gå hjem og læse proklamationen og så få inspiration til, hvordan vi skal tale med vores medmennesker om budskabet.

– Dette er en ny åbenbaring fra Det Første Præsidentskab, og det er, hvad vi skal advare verden imod, sluttede stavspræsidenten.

Velsignelser til alle

Ved konferencens møde for alle voksne medlemmer handlede ældste Samuelsons budskab om udfordringer og velsignelser.

– Der er ingen velsignelser, som vor Himmelske Fader har lovet sine børn, som ikke er tilgængelige for alle hans børn, indledte ældste Samuelson.

De løfter, Herren har givet os, vil han indfri, men det bliver først, når det er meningen. Ældste Samuelson forsikrede forsamlingen om, at velsignelserne nok skulle komme, hvis vi gør vores del.

Præsident Samuelson sagde, at det på tidspunkter godt kunne se ud som om, at andre mennesker omkring os ikke har så mange udfordringer som os. »Elsker Gud mig?« kunne man spørge.

– Nogle af jer føler jer meget elsket! sagde ældste Samuelson lidt for sjov, samtidig med at han understregede, at Herren ikke beder os om mere, end vi kan klare.

– Alt, det, som vi bliver bedt om at ofre, det vil vi være i stand til, sagde ældste Samuelson og tilføjede, at det er Herrens løfte til os, og jeg bekræfter det for jer her i dag.

– Hvad gør vi? Vi giver aldrig op, og grunden til, at det er OK, er, at Gud har lovet os, at når vi gør vores bedste, vil han sørge for resten gennem forsoningen, sluttede ældste Samuelson.

RED

Århus Stavs tempeluge

Nu er der atter en tur til templet i Stockholm i uge 28 den 9.-13. juli 1996.

Der arrangeres bustur, som koster kr. 500,00.

Tilmelding til tempelugen skal ske til Ole Ravn-Petersen.

Tilmeldingsblanketter fås hos biskoppen/højpræsternes gruppeleder eller grenspræsidenten/kvorumspræsidenten.

Tilmelding og betaling for busturen skal være ole Ravn-Petersen i hænde senest den 18. juni 1996 (de, der kører selv, samme frist).

Busrejsende skal af hensyn til det offentlige notere deres fødselsår på tilmeldingsblanketten.

Søskende, der besøger andre templer rundt om i verden må meget gerne rapportere deres tempelbesøg til bror Ravn-Petersen.
Dette kan gøres på tlf. 86 22 34 25.

Tilmelding kan ske til:
Ole Ravn-Petersen
Brobjerg Parkvej 21
2 sal mf tv
8250 Egå

RED

Børnehjælpsdag i Århus Ward

Lørdag d. 9. marts havde vi i Århus Ward, hvad vi kaldte Børnehjælpsdag.

Der har før været indsamlinger af legetøj til fattige børn i udlandet, og de fleste har vel også på et eller andet tidspunkt givet penge til en indsamling. Men denne gang havde vi i aktivitetskomiteen en helt anden idé.

Vi i Århus Ward skulle selv lave legetøjet. Før aktiviteten var medlemmerne blevet bedt om at medbringe, hvad de havde af stofrester, maling, garn, træ og lignende samt ideer til, hvad der kunne laves af disse.

Fra kl. 14 til 17 blev der så savet, klippet, hamret, syet, strikket og klistret.

Alt fra træ til strik

Vi havde på forhånd bedt forskellige om at være ansvarlige for hver deres workshop.

Rasmus Fougt havde ansvar for træ-afdelingen. Han og missionærerne lavede bl.a. en vindmølle, kryds og bolle-spil og biler. Det hele var meget fantasifuldt farvelagt.

Strikkeafdelingen stod Gitte Sørensen og Nina Fought for. Flotte bolde blev der lavet flest af. Det var noget af en oplevelse at se ældsterne lære at strikke.

Vera Muss Jensen stod for papir og klip. Denne workshop lavede sammen nogle søde kladdehæfter med motiver og billedbøger.

Randi Bendtsen og Rikke Rosenkilde stod for syningen.

Det var med dyb koncentration, at ældste Carlson bidrog med strikkepindene. (Foto: Poulsen)

Randi Bendtsen stod for syningen. (Foto: Poulsen)

Et udpluk af de flotte resultater. (Foto: Poulsen)

Medlemmer af Århus Ward hygger sig sammen efter aktiviteten. (Foto: Poulsen)

Randi havde hjemmefra lavet nogle utroligt søde dukker, som der så blev lavet små soveposer til. Rikke havde nogle skabeloner med til patchwork-bolde og 'kastefrøer'. Jonna Birkelund syede flittigt boldene sammen. 'Kastefrøerne' var en stor succes hos vores unge, som når det kommer til stykket ikke helt har glemt, hvor sjovt det er at lege.

Andre havde også taget ideer med, bl.a. Lise Poulsen, som lavede en sød blæksprutte.

Vi havde alle taget en ret mad med, så dagen blev sluttet af med et lille sammenskudsgilde. Mange ytrede ønske om at gentage succesen, og det er under planlægning.

Vi har endnu ikke bestemt hvor legetøjet skal hen, men det bliver sikkert et østeuropæisk land.

Vi i aktivitetskomiteen var utroligt glade for den opbakning, projektet fik. Alle, der kom, var positive og indstillet på at der skulle laves noget. Alle lavede noget på hver deres niveau og i eget tempo i en god, positiv og opløftende stemning.

I aktivitetskomiteen havde vi en idé om, at aktiviteter ikke altid behøver at være store fester, flotte shows osv. for at medlemmerne kan have det sjovt sammen. Hvis vi deltager i Kirkens aktiviteter med den rette indstilling, kan vi styrke fællesskabet.

Pia Helene Poulsen,
Århus Ward i Århus Stav er formand for wardets aktivitetskomité.

Vorherre og videnskaben

Bror Bent Jørgensen og ældste Hollis Johnson tog initiativet til den populære foredragsserie. (Foto: TD)

Dette var temaet for en fascinerende foredragsserie, som almindelige danskere, i det forgangne vinterhalvår, har haft adgang til enten via TV eller personligt på Niels Bohr Instituttet i København.

Hvem er jeg? Hvad er det egentlig for en verden, jeg er i? Hvad er sandheden? Disse er spørgsmål, der dannede udgangspunkt for den populære foredragsserie, der fra begyndelsen måtte melde udsolgt.

Initiativet til den store succes kom fra bror Bent R. Jørgensen, der er medlem af Frederiksberg Ward i Københavns Stav, hvor han underviser i højpræsternes kvorum.

Bent, der er mag. art. i historie, har længe undret sig over, at forfattere, kunstnere, musikere, terapeuter og andre 'alternative' nu om stunder offentligt beskæftiger sig med de store eksistentielle spørgsmål og ofte med en autoritet, som var det selveste sandheden, de præsenterer.

– Vi lever i en tid, hvor mange påstår at have viden og autoritet til at give sikre og endelige svar på disse spørgsmål, men besvarelserne er modstridende, siger Bent Jørgensen.

– Men, hvad skal man tro og hvad er sandhed? – spurgte Bent Jørgensen og undrede sig over, at den etablerede videnskab

Der er mere end himmel og jord end man umiddelbart tror siger de to eksperter på området. (Foto: TD)

ikke kom på banen, og så gjorde han noget ved sagen.

Sammen med ældste Hollis Johnson, der er professor i astronomi ved Indiana University, men lige nu er på fuldtidsmission sammen med sin kone Grethe, fik Bent stablet den store foredragsserie på benene.

Det var nogle af Danmarks kendteste forskere, der kom på banen og gav deres bud på 'sandheden'. Ældste Hollis Johnson, der til dagligt har sit virke på det danske missionskontor, er rent professionelt tilknyttet Niels Bohr Institutte i København, hvor han flere gange har været gæsteprofessor. Han formidlede kontakten til forskerne, der hver især på jævnt dansk, behandlede så alsidige emner som: sandhed, virkelighed, videnskab, stjerner, fysik, fantasi, sten, Ånd, molekyleprocessen, neurologi, psykiatri, økonomi, skabelsen, empirisk forskning og frihed.

Gud og videnskab

Arrangørerne, der selv var begejstrede for projektet, var godt klar over, at disse var seriøse og komplicerede emner, som måske ikke ville tiltale hvem som helst, men reaktionen på foredragstilbudene var overvældende. Allerede efter et par dage måtte Hovedstadens Oplysningsforbund, der stod som den officielle arrangør, melde totalt udsolgt til foredragsserien, og en venteliste begyndte at vokse.

Foredragene, der gik i luften for fulde huse i en sal på Niels Bohr Instituttet i København, blev også optaget på video, som senere blev vist i Danmarks Radio. Her har den almindelige dansker kunnet deltage i den interessante debat om Gud, videnskab og virkelighed. Og serien på TV var en stor succes, hvis man skal dømme ud fra den megen presseomtale projektet har fået.

Danmarks førende aviser har afsat ikke så lidt spalteplads til at informere offentligheden om projektet og på forskellige niveauer behandle de ellers så omfattende teorier og teser, fremsat af Danmarks førende forskere.

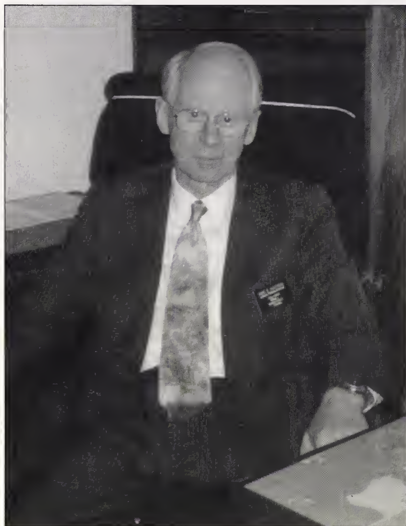
Konklusionen må vel være, at den almindelige dansker er ret så interesseret i Gud og videnskab, og at mange mennesker, selvom de har vanskeligt ved at sætte ord på deres tanker, i bund og grund er interesserede i de store eksistentielle spørgsmål, som vi i Kirken er så vant til at behandle. »Hvor kommer jeg fra?« »Hvorfor er jeg her?« og »Hvor går jeg hen, når jeg dør?«

Som hjælp til fortsat liv i debatten om emnet er forskerne fra foredragsserien i gang med at skrive en bog. Går det som fjernsynsserien og foredragene er der vist ingen tvivl om, at det er et projekt, der virkelig har fået luft under vingerne. Under alle omstændigheder bliver succesen gentaget til efteråret inde på Niels Bohr Instituttet, så skulle der være medlemmer af Kirken, der har lyst til at deltage i foredragene, er det bare med at være hurtig, når HOF's program udkommer hen på sensommeren.

Susanne Perkins

Det første år i missionshjemmet

En kaldelse som missionspræsident varer normalt i 3 år. Den 1. juli 1996 er det et år, siden Knud B. Andersen overtog ledelsen af Den Danske Mission. Det første år har været rigt på oplevelser og erfaringer.

Præsident Knud B. Andersen

Den månedlige rutine
Det var en stor forandring at forlade sin »småborgerlige« tilværelse i Fredericia, at sælge det hus vi har boet i mere end 30 år, og derefter flytte til Holte i en dejlig villa samt være til rådighed for kirken i døgnets 24 timer!

Den første måned i kaldelsen gik meget langsomt. Der var jo så mange nye ting at lære, men da vi først havde været igennem den første månedlige »runde«, begyndte tiden at gå hurtigere.

Vor vigtigste opgave er at styrke, støtte, opbygge, motivere samt undervise missionærerne og at være et forældrepar for dem.

Hver måned har missionspræsidenten et personligt interview med hver enkelt missionær for at opfylde de ovenævnte formål. Det er en særdeles spændende opgave. Jeg lærer hurtigt meget om hver enkelt missionær.

Når jeg som missionspræsident interviewer den ene missionær, taler min hustru med den anden. Det, som Søster Andersen således deler med missionærerne, er også opbyggende for begge parter.

En gang hver måned bringer vi missionærerne sammen til zonekonferencer.

Alle missionærer i København Stav mødes i kirkebygningen på Priorvej, medens missionærerne i Århus Stav kommer til kirkebygningen på Langenæs i Århus.

En zonekonference, der varer i ca. 4 timer, er på flere måder en god og opbyggende oplevelse for missionærerne.

De er naturligvis glade for at være sammen med 35 – 40 andre missionærer, at høre beretninger og budskaber fra zoneledere, assistenter samt fra missionspræsidentparret og stavspræsidenterne.

Missionærerne
Det er en spændende opgave ca. en gang hver måned at hente nye missionærer i lufthavnen.

De kommer lige fra MTC i Provo. De er trætte efter en lang rejse, men de er også spændte og begejstrede!

Vi føler, at det er enestående, at så mange gode unge mennesker vil give den måske allerbedste tid af deres ungdom for at tjene Herren i vort fædreland.

Der kommer også nogle få missionærægtepar til os. De er til meget stor hjælp for os i Den Danske Mission, og de bringer også store ofre her ved at skulle bryde op fra veletablere hjem i U.S.A. og være borte fra børn og børnebørn i halvandet år.

Den første dag, missionærerne er i Danmark, overnatter de i missionshjemmet. Inden de går til ro om aftenen, har vi et dejligt vidnesbyrdmøde med dem.

Selv om vi naturligvis hurtigt får et positivt indtryk af hver enkelt missionær, hører det til vore allerbedste oplevelser at se, hvordan missionærerne udvikler sig ved at indvie sig til arbejdet for Herren i Danmark!

Hver enkelt missionær bliver udfordret til at tale dansk hele dagen med deres kammerat, og vi håber, at medlemmerne vil undlade at tale engelsk til vore missionærer!

Landet rundt
Vi kører meget rundt i Danmark for at komme til interviews og zonekonferencer,

men vi har også et ønske om en gang hvert år at kunne besøge hver enkelt af de 23 menigheder, som kirken har i Danmark. Inden udgangen af maj måned vil vi have været rundt, og det er meget spændende for os på denne måde at kunne hilse på de fleste medlemmer i Danmark.

Som regel får vi lov til ved nadvermøderne at tale om missionærarbejdet, og det er en af vor største glæder på vor mission.

De forskellige menigheder i Danmark er meget forskellige, og det er meget charmerende.

Det er dog det samme evangelium, der bliver prædiket alle steder!

Samarbejde med præstedømmeledere og medlemmer

Som det første danske missionspræsidentpar er vi blevet hjerteligt modtaget overalt.

Det gælder ikke mindst i København Stav, hvor vi har været helt ukendte for de fleste.

I missionærarbejdet er det uhyre vigtigt at medlemmer og missionærer arbejder tæt sammen.

Når medlemmer går ud sammen med missionærerne, er det hver gang en god psykologisk opmuntring for missionærerne. Det er den bedste støtte, medlemmerne kan give – næst efter at give missionærerne henvisninger!

Søster Nunne Andersen

Når missionærerne underviser den 2. lektie og de efterfølgende, er det væsentligt, at der kan være medlemmer med i undervisningen. Medlemmerne kan være meget værdifulde, når undersøgerne har betænkeligheder. Ligeledes hjælper medlemmer og stavsmissionærer undersøgerne til at forstå, at kirken ikke udelukkende er en amerikansk kirke!

Endelig er det umådelig vigtigt at finde venskabsformidlere til undersøgere og nye medlemmer. Det betyder meget for os at have et godt samarbejde med præstedømmelederne i stave og i de enkelte menigheder, og det er vort mål altid at have missionærer i alle menigheder.

Vi har månedlige samordningsmøder med lederne i stavene, men vi vil også gerne indbyde biskopper og grenspræsidenter til at kontakte os, nårsomhelst de har noget på hjerte.

Høsten

Det er vort mål at hjælpe mennesker til at komme til Kristus gennem ordinancerne, dåb og bekræftelse.

Det er vor erfaring, at det lykkes bedst, når medlemmer og missionærer arbejder tæt sammen.

Vi har også set, at i missionærarbejdet kommer resultaterne ikke ved tilfældigheder!

I Danmark er der mange mennesker, der ønsker et bedre liv – men de ved ikke i første omgang, hvor de skal finde det! (L&P 123:12)

Vi må hjælpe dem, selv om vi får så mange afvisninger!

Planlægning, iværksættelse og arbejde er nøgleord. Recepten er at finde én blandt hundrede, og det kan være hårdt – men sådan er de fleste medlemmer i Danmark blevet fundet!

Og endelig er det vigtigt, at vi passer på de nye medlemmer, der kommer ind i kirken!

Missionærerne ved i dag, at dåb kommer efter sand omvendelse!

Vi har igennem de senere år ikke døbt mange, men vi tror på fremgang ved forøgede anstrengelser og samarbejde mellem medlemmer og missionærer – og det er vigtigt, at vi besegler fremgangen ved at passe på de nye medlemmer, der kommer ind i kirken!

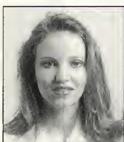
Knud B. Andersen,
er missionspræsident
i Den Danske Mission.

Den Danske Mission

1. juni 1996

Grete og Hollis Johnson

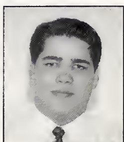

Neoma Ross og William Lamar Soelberg

Tami Abbatt

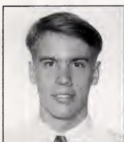

Doran Christian Anderson

Michael Steven Banzhaf

Brian Frank Barton

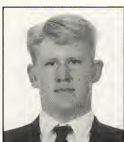

Joseph Leon Bernhard

Richard Duane Bjorn

Warren Korban Blackburn

Andrew Wyatt Wayne Bowers

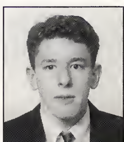

Casey Cornell Bulkley

John Leonard Carlson

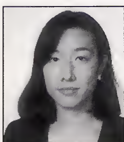

Adam Shaun Carlton

Christen John Christensen

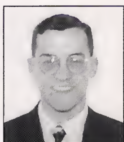

Erica Jennifer Dahl

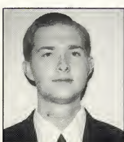

Jared James Davidson

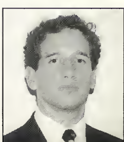

Chad Kenneth Evans

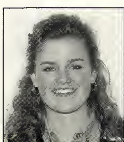

Taemi Evans

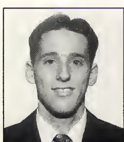

Bradley Todd Fordham

Matthew Stevan Frank

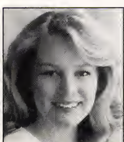

Abram Galloway Nathaniel

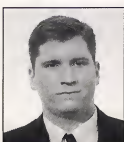

Douglas Denton George

Julie Ann Gillespie

Mathieu Grenier-Houde

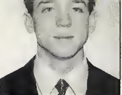

Rebecca Joy Gunderson

Anne Taylor Harmsen

Kyle Aaron Hart

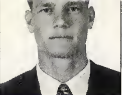

Frederick William Haux

Andrew Deward Hebdon

Andrew Robert Farr Holmes

Siah Elar Horvath

Jess Mark Jensen

Ray Denmark Jensen

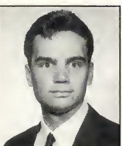

Joshua Richard Johnson

Ronald Lyman Jones

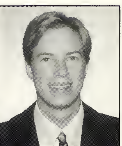

James Aaron Kehr

Dale Stander Kerr

Cody Douglas Kofoed

Josef Karl Kristjonson

Aironn Nickol Larson

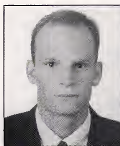

Trent Bruce Lybbert

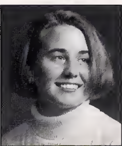

Reuben Scott Mason

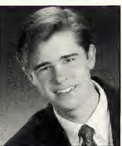

Lesli Molyneux

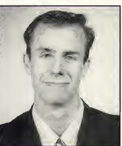

Autumn Mullen

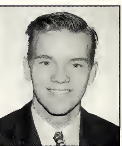

Tyler Scott Nielsen

James Chris Nilsson

Hilarie Olson

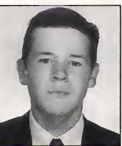

Michael Alan Osmond

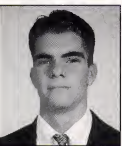

Tyler Ray Owen

Steven Thor Pedersen

Gregg Adam Perry

Jeffrey Blaine Peterson

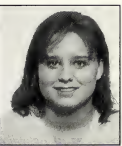

Michael Alan Phillips

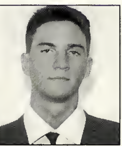

Andrew Jordan Rich

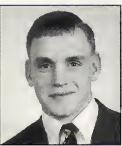

Jens Bertil Rydgren

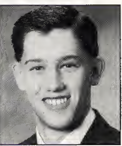

Rebecca Ann Sanderson

Jason Wesley Saunders

Jenna Renee Schmale

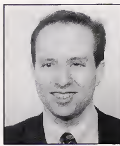

Lance David Schomaker

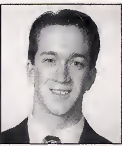

Brodley James Schumann

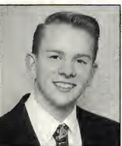

Erich William Seal

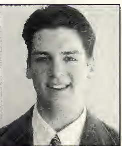

Julie Kalani Smith

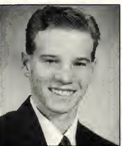

Neal Snow Smith

Russell Stephen Sperry

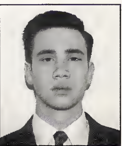

Bruce Quentin Stephens

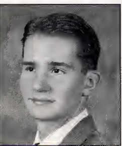

Jeremiah Daniel Stettler

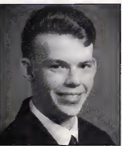

Ryan Stubbs

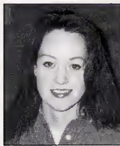

Mark Viktor Summerhays

Dustin Don Taylor

Samuel James Turville

Casey Hendry Twitty

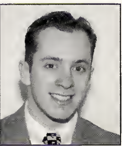

Richard Glenn Vance

Andrea Jean Warren

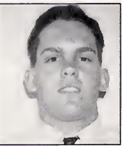

Janeece Watkins

Barbara Ellen Webber

Thomas Van Adams

Joshua R. Melton

Jason Ryan Price

Allen Trent Robins

Nyt missionæræegtepar i Den Danske Mission

Ældste William L. Soelberg og hustru Neoma Soelberg ankom for nylig til Danmark fra Ogden i Utah. Parret tjener som fuldtidsmisionærer i Den Danske Mission og arbejder i Københavns Stav i Nykøbing Falster Gren.

Nogle gange kan man se på mennesker og tro, at man kender hele deres livshistorie. Dette var også tilfældet for mig, da jeg for nogle uger siden mødte ældste og søster Soelberg. Jeg tænkte: »Sødt amerikansk ægtepar fra Utah med masser af børn og børnebørn, et dejligt stort hus i Ogden og de har sikkert prøvet lidt af hvert i Kirken.«

Ved nærmere bekendtskab viste det sig dog, at ældste og søster Soelberg ikke er helt almindelige alligevel.

De har godt nok et hus i Ogden, men her hører sammenligningen også op.

For mindre end 2 år siden kendte ældste og søster Soelberg slet ikke hinanden. Nu har de været gift i næsten halvandet år, og de siger begge to, at de aldrig har haft det bedre.

Ældste og søster Soelberg fra Ogden Utah. (Foto: Soelberg)

Begge har de oplevet deres ægtefællers død, og begge havde de aldrig i livet troet, at de på nuværende tidspunkt i deres liv ville befinde sig sammen som missionærpar i Danmark.

En af søster Soelbergs døtre ville gerne se sin mor komme lidt ud efter hendes mands død, så hun arrangerede, gennem en ven, en blind date for sin mor, der næsten var 70 år på det tidspunkt.

– Jeg sagde til min datter, at jeg altså ikke gik ud med en totalt fremmed mand, fortæller søster Soelberg, der dog alligevel til sidst gav sig. Og to måneder efter var de mand og kone

Tilsammen har de 12 børn, 40 børnebørn og 16 oldebørn samt svigerbørn. Med blot den nærmeste familie som gæster blev det ikke noget lille bryllupsselskab.

Mission en familietradition

Ældste Soelberg, der tjente på sin første mission i Danmark fra 1947-1950, er ikke den første i sin familie, der har været på mission nummer 2. Både hans egen far og bedstefar før ham tjente begge Herren som fuldtidsmissionærer. Og endnu mere interessant er det at bemærke, at alle tre var i missionsmarken, da de fyldte 70 år.

Ældste Soelbergs bedstefar, William Karl Soelberg, blev født i Danmark og emigrerede senere til USA. Han tjente på sin 3. mission i Danmark og fejrede sin 70 års fødselsdag i Ålborg den 16. maj 1936.

Ældste Soelbergs far, Joseph Soelberg, tjente med sin hustru i The New England mission, i Vermont ved Joseph Smiths fødested. Han fejrede sin 70 års fødselsdag den 13. oktober 1965 i Vermont.

Ældste Soelberg er derfor den tredje person i sin familie, der tjener Herren som missionær på sin 70 års fødselsdag.

Stor hjælp i grenen

Bror og søster Soelberg arbejder som medlemmer af Nykøbing Falster Gren, der hører til Københavns Stav. Det er en lille gren med få medlemmer, og de er glade for al den hjælp, de overhovedet kan få.

Ældste og søster Soelberg arbejder begge to ihærdigt på at lære dansk, hun helt fra bunden, mens ældste Soelberg godt kan huske

sproget fra sin første mission i 1940'erne. Medlemmer af grenen er en stor hjælp med sprogundervisningen, som de bl.a. optager på bånd så søster Soelberg kan sidde derhjemme og øve sig.

– Da min mand døde, regnede jeg med, at jeg ville tage på en genealogisk mission, men det kunne ældste Soelberg jo ikke have gjort, fortæller søster Soelberg. Jeg er sikker på, at Vorherre havde en plan, og han lader os ikke i stikken.

I grenen på Nykøbing Falster er der masser af arbejde at tage fat på, og det glæder ældste og Søster Soelberg sig meget til.

Velkommen til Danmark og held og lykke med jeres mission.

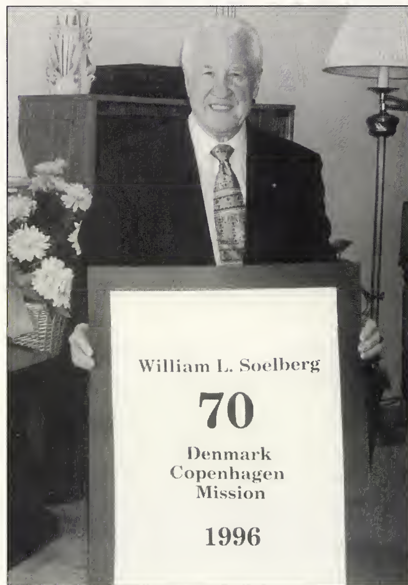
Susanne Perkins

William Karl Soelberg fyldte 70 år på sin mission i Ålborg i 1936. (Foto: Soelberg)

Joseph Soelberg fyldte 70 år på sin mission i New England i 1965.

Ældste William L. Soelberg fyldte 70 år på sin mission i Danmark 1996. (Foto: Soelberg)

Evigheden var nærværende

HERLEV BLADET Onsdag den 27. marts 1996

I grænselandet mellem tro og forklaring

"Vi bruger videnskaben til at forklare en del af universet og religionen til at give os en højere etik og moral i vores liv«, mener astronomen Hollis R. Johnson.

AF JØRGEN NIELSEN

»Se på dig legeme, det er lavet af stjernestøv. En fascinerende historie« Den 67-årige amerikanske professor Hollis R. Johnson, p.t. leder af Den Danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige på Tornerosevej og blandt andet kendt fra TV-serien "Videnskaben eller Gud", bevæger sig ud på det uforklarlige, men med fødderne plantet i "to lejre", videnskaben og religionen, der for ham ikke er modpoler, men en slag samspillere i vores liv

»Der, hvor tro og videnskab mødes, bliver det interessant«, mener Hollis R. Johnson der betegner sig selv som "gårdkarl". Han voksede på på en gård i Utah, USA, og gik og kiggede på bjergene, stjernerne og naturen, og stillede sig selv nogle af de "store" spørgsmål. Da han kom på University of Indiana, og senere blev professor samme sted, opdagede han, at videnskaben kan forklare meget, men ikke det grundlæggende.

Ophøjer os

»I kirken plejer vi at sige, at "Guds herlighed er intelligens". Videnskaben bruger vi til at få et overblik over, hvordan naturen og universet er indrettet. Men religionen bruges til at ophøje os. Den giver os den etik og den moral, der er nødvendigt for mennesker. Nogle mennesker tror, at de enten kan klare sig uden religion eller uden videnskab. Det passer ikke. Begge er lige vigtige«, siger Hollis R Johnson.

Atombomben

Med tiden har vi erkendt, at der er grænser for videnskabens formåen. Den har nemlig efterladt en forklaring på livets største spørgsmål, og her kommer troen ind, mener Hollis R. Johnson.

Men videnskaben har jo aldrig været "stueren". Den har også opfundet atombomben?

»Ja. Men videnskabsmændene sidder i deres laboratorier. De træffer ikke beslutningerne. Det er politikerne, der afgør, hvad man gør med opfindelser. Videnskaben havde jo et fredeligt formål med atomforskningen. Den troede også på atomdrevne biler og meget andet, der viste sig ikke at kunne lade sig gøre«.

Så der var politikernes moral, der svigtede?

»Ja. Jeg er skuffet over vores ledere. Vi vælger og betaler dem for at have et ansvar, og så kan vi også forlange, at de sætter sig en høj moral og etik. Men de tjener mere deres egne interesser Hvor mange politikere møder man, der har den grundholdning, at de vil bruge evnerne til at tjene deres medmennesker?«.

Mød Hollis Johnson

Imorgen aften torsdag klokken 19 kan man møde Hollis R. Johnson som foredragsholder på Herlev Bibliotek. Et foredrag om stjernernes liv og om stjernerne som *atomfabrikker*.

»Jeg kommer ind på, hvad mennesket laver i universet. For egentligt er det underligt, vi er til. Tænk, at vi er intelligente væsener. Vi har opfundet matematik, kunst og sprog. Der er en masse spørgsmål, vi ikke kan forklare Det vil jeg heller ikke prøve på. Men jeg vil stille spørgsmålene i stedet for«.

Hollis R. Johnson er dansk gift og med "stærke rødder" i Danmark. Hans hjem er i Indiana, USA, men for tiden er han gæsteprofessor ved Niels Bohr Instituttet i København

Hollis R. Johnson: »Videnskaben beskriver indretningen af vores klode. Men det er den viden, vi kombineret med tro, moral og etik skal bruge for at komme til at leve et bedre liv«. (Foto: Henrik Lüthcke).

Ældste Hollis Johnson fra missionskontoret, som for nylig i TV-1 serien »Videnskaben eller Gud« begejstrede seerne med indtryk fra universets forunderlige virkelighed, gentog succesen på Herlev bibliotek torsdag den 28. marts 1996.

En veloplagt gruppe tilhørere, heriblandt flere gode Herlevborgere, var samlet for at lytte, stille spørgsmål og få deres viden om universet genopfrisket og udvidet.

Vor sol er en lille stjerne, som befinder sig i en flad spiralformet samling på 150 milliarder stjerner. Solen ligger ca. 25 tusinde lysår fra Mælkevejens centrum.

Alt i universet bevæger sig. Hele vor spiralgalakse, med en diameter på 100.000 lysår, drejer sig om sin akse. Solen bevæger sig således gennem rummet med en fart af 200 km i sekundet. På trods af denne hastighed er solen alligevel 250 millioner år om et enkelt omløb.

Spredt over hele det synlige univers, som strækker sig 15 milliarder lysår ud i rummet, findes mere end tusind millioner galaxer, der sammen med vor mælkevej bevæger sig bort fra hinanden i rummets grænseløse dyb.

Der blev også talt om planeter og kometer – især var det spændende at høre om, hvordan livets byggesten, herunder kulstof og ilt, som ikke fandtes i universets ungdom – gradvist er blevet dannet udfra brint og helium i de røde kæmpestjerners atomfabrikker.

På spørgsmålet om universet er uendeligt eller begrænset lod professor Johnson Storm P's Arkimedes give svaret: »Måske er det uendeligt begrænset«.

Af dette svar kunne man også udlede foredragsholderens egentlige standpunkt – Videnskaben er stærk og kan udvide vor erkendelse, ikke mindst astronomien kan give os mange gode oplevelser og udvide vor viden om livets byggesten, som vor materielle verden er bygget op af. Trods alt dette, er det mere vigtigt for livet på den blå planet, at vi er interesseret i vore medskabninger og har omsorg for hinanden, end at vi kan måle temperaturen på Pluto og bestemme vægten af sollyset – for slet ikke at tale om mangel af det sjældne grundstof tecnetium i S-stjerner.

Professor Johnson, der en en trofast broder i Herren, svarede på spørgsmålet om, hvordan en videnskabsmand kan tro på Gud og samtidig være velbekendt med den nyeste forskning – han sagde: »Det, som måske giver mange oplyste mennesker vanskeligheder i deres forhold til Skaberen, er nøjagtig det samme, som kan give en videnskabsmand problemer – nemlig spørgsmålet om, hvor han har sin viden fra, og hvilken etik han bygger den på – der findes også sorte huller i det usynlige univers, det univers, som udgøres af menneskers tanker og ønsker.

***Keld W. Rasmussen** er medlem af Københavns 1. Ward og arbejder som informationsmedarbejder i Københavns Stavs Informations – og Samfundstjeneste.*

UV'er tager på skitur

Et godt tilbud blev lagt på bordet, men ikke nok med det, det blev også modtaget af ti friske UV'er fra Københavns Stav.

Efter en bustur, der havde sin oprindelse i Herlev, ankom vi alle friske og fulde af forventning til Valläse i Sverige, hvor vi skulle stå på ski.

Hele dagen stod vi alle 10 på ski, dog på hver sin bakke. Nogle af os havde prøvet det før. Jan Korsgård, Jørn Borup Rune Hall og Lisa Edsberg fór op og ned af de store bakker, selv uden stave, som var det det bare ingenting.

I mellemtiden fik vi andre en blid start på bakke nr. 1, som vi dog hurtigt blev ret god til, så vi rykkede op til de andre.

Vi havde fået at vide, at styrtløb ikke var tilladt, men gad vide om Tanya havde hørt efter, for det var præcist, hvad hun gjorde, første gang hun kørte ned ad bakken.

Efter en lang og sjov dag tog vi bussen tilbage til Danmark. Vi var godt trætte, men blev alligevel enige om at gentage denne tur ved lejlighed. Vi syntes, at det var det hele værd, også selvom sneen ikke engang var ægte.

Tanya Andersen, *var medlem af Allerød Ward i Københavns Stav, men er for nylig flyttet til Odense.*

Københavns Stavs UV'er havde en dejlig dag på skibakkerne i Sverige. (Foto: Andersen)

Selvom man er ung og smuk, kan selv det værste ske, det måtte selv Dennis Paulsen sande. (Foto: Andersen)

Medlemmer i Grønland

– den yderste verden

Grønland hører geografisk til det amerikanske kontinent. Der bor 55.000 mennesker, heraf 10.000 danskere fordelt i 18 kommuner. Grønland er en del af det danske rigsfællesskab, men har hjemmestyre. Grønland regnes for at have den bedst udviklede styreform i verden med hensyn til de oprindelige folk.

Grønland er arealmæssigt 50 gange større end Danmark. Den største by er Nuuk (tidligere Godthåb) med 13.000 indbyggere. Den næste by i indbyggertal er Sisimiut med 5000 indbyggere. Al transport mellem byerne foregår enten med fly eller skib, idet der ikke er veje mellem byerne. Strækningen er for store og for sårbare i det barske klima. Grønlands længde fra nord til syd svarer til afstanden fra København til Rom.

Grønlænderne tilhører Inuit-folket, der lever i et område, der strækker sig fra det østlige Sibirien i Rusland, over Alaska, USA, Canada til Grønland. De har udover de kulturelle og etiske forhold sproget tilfælles.

Den sproglige forskel, fra område til område f.eks. mellem Alaska og Grønland svarer til forskellen mellem dansk og svensk.

Inuitterne har i århundreder været de nærmeste naboer til indianske stammer i Canada og USA. Dette naboskab kommer bl.a. til udtryk i den store lighed, der er mellem indiansk trommedans og østgrønlandsk trommedans.

Selv om det grønlandske folk er et lille folk, har det en stor sjæl og de mange hurtige omvæltninger, der er sket inden for de sidste 50 år, har ikke ødelagt den grønlandske sjæl. Grønlændere elsker deres land ud over alle grænser. De elsker naturen, havet, fjeldene, de forskellige årstider, fiskene og sælerne. De elsker deres kultur og ikke mindst deres familie. Det er et meget gæstfrit og tolerant folk, der altid vil gengælde respekt med respekt.

Grønland hører under den Danske Mission, som samlet udgør Grønland Branch under missionpræsident Knud B. Andersen. Før hørte Grønland under den Internationale Mission. Kun få ved dette, og i lang tid var Grønland en hvid plet på verdenskortet i opdelingen af verden i kirkeområder. I dag er der medlemmer i Ittoqqortoormiit, Utummannaq, Narsaq og Nuuk.

Medlemmerne i Nuuk

I Nuuk er det største antal af medlemmer samlet, i alt 6. Nuuk er landets hovedstad. På trods af sin størrelse på 13.000 indbyggere er det et kulturelt center i det nordatlantiske område, samtidig med at det er Grønlands smeltedige. Her bor grønlændere fra hele landet samt mange danskere. Det er en hektisk by med mange funktioner og med besøg fra nær og fjern. Byen vokser med 3000 indbyggere over 10 år.

På et sted som dette bliver kampen mellem det gode og det onde meget synligt og nærværende, selv om det på mange områder også er et beskyttet sted i forhold til Danmark. Det grønlandske samfund er i stærk udvikling, og der er

Familien Hvistendahl nyder livet i den smukke Grønlandske natur. (Foto: Hvistendahl)

Medlemmerne af Kirken i Nuuk. Kim Hvistendahl, Nuka Grønvold, Naussunguaq, Ghita Hvistendahl, Mark Hvistendahl og Catherina Hvistendahl. (Foto: Hvistendahl)

mange gode mennesker, der medvirker til, at samfundet udvikler sig i den rigtige retning. Og vi kan vidne om, at Herren hører bønner og hjælper med til, at det gode sejrer og går fremad.

Som medlemmer af Kirken i Grønland lærer man at værdsætte hver enkelt person. Hvert enkelt medlem er vigtigt. Når der er 4 til møderne, og der kommer et medlem mere gør det en stor forskel.

Men løftet fra Mathæus 18:20 er sandt: »Når to og tre mødes i mit navn vil jeg være midt i blandt jer.«

Vi kan sammen glæde os over Kirken og evangeliet. Gruppen består af broder Nuka Grønvold, der er født i Godhavn, men har boet i Norge i mange år, søster Naussunguaq, Birgithe Lyberth, som lige er kommet tilbage til sit fødeland efter at have boet mange år i Danmark. Og vores egen famlie Ghita og børnene Mark og Catherina.

Udover søndagsskole/nadvermøder og skrifterne er Stjernen, Ensign og Church News uundværlige for os. Det giver mulighed for at modtage budskaberne fra profeten og generalautoriteterne og følge med i udviklingen i Kirken. Ligeledes er missionspræsidenten en stor hjælp.

Søster Birgithe Lyberth eller Naussunguaq, som er hendes grønlandske navn, flyttede i februar måned i år fra Århus til Nuuk. Naussunguaq er født i Grønland, men har de sidste 20 år boet uden for Grønland. Hun føler, at det er dejligt at komme tilbage til Grønland:

– Det er ikke det samme Grønland, som jeg forlod, siger Naussunguaq. Der er sket en stor udvikling på alle områder, og jeg nyder at være tilbage.

– Med hensyn til at efterleve evangeliet her, hvor der kun er få medlemmer, er det lettere, end jeg havde regnet med. Til gengæld kræver det en større selvdiciplin både med hensyn til at bede og studere i skriften. Jeg har fundet ud af, at

Et glimt af byen Nuuk. (Foto: Hvistendahl)

det, der virkelig betyder noget, er, om jeg har et fast forankret vidnesbyrd om min himmelsker Fader og hans evangelium, om jeg er villig til at tage den tid, det tager at studere i skrifterne og bede mine bønner for at give næring til mit vidnesbyrd. Og når disse ting er i orden, betyder det ikke så meget, om man tilhører en stor enhed eller er blandt få medlemmer i et stort land. Jeg er glad for, at vi er nogle få medlemmer i den samme by, hvor vi kan mødes og dele evangeliet med hinanden og styrke hinanden, slutter søster Lyberth.

Efter at vi har boet i Grønland i snart 10 år, kan vi som famlie kun se tilbage på tiden med taknemlighed. For de mange velsignelser, for muligheden for at være med til at kæmpe for en udvikling og de store oplevelser. Det grønlandske folk og Grønland vil altid stå vores hjerte nært.

Og for alle os her i Grønland, kan vi ikke undlade at føle, at tiden måske er nær, hvor evangeliet vil blive rodfæstet i Grønland og vi tænker på 2. Nephi 29:7:

»Ved I ikke, at der findes mere end et folk? Ved I ikke, at jeg Herren, jeres Gud, har skabt alle mennesker, og at jeg ihukommer dem, som er på øerne i havet, og jeg regerer i himlene oventil og på jorden nedentil og lader mit ord gå ud til menneskenes børn, ja, til jordens slægter.«

***Kim Hvistendahl**, er ansat som ingeniør i Nuuk Kommune i Grønland og er ét af Kirkens 6 medlemmer i Nuuk.*

MORMON-OPLEVELSER

Hvordan min far blev fristet, da han besluttede sig for at blive medlem af Kirken

Da min far besluttede sig for at blive døbt, var han ca. 25 år gammel. Han er født i 1871. Som ung mand rejste min fars onkel til Amerika. Her lærte han evangeliet at kende og blev døbt og forblev trofast i Kirken. Han blev kaldet som missionær i Danmark, hvor han bl.a. tjente som grenspræsident i Korsør. På daværende tidspunkt arbejdede min far som fodermester på en stor gård i Slagelse, hvor han kun havde fri om søndagen. Fridagen brugte han på at deltage i møderne i Korsør, hvor hans onkel var ivrig efter at dele evangeliet med ham. I 1895 kørte der kun ét tog om dagen fra Slagelse til Korsør, så hvis min far ikke nåede toget, kunne han ikke komme ind til Korsør for at deltage i nadvermødet. Nu kendte min far tilfældigvis togføren, så hvis min far nogen gange ikke nåede toget i tide, behøvede han blot at vinke til togføren, så stoppede han toget og tog min far med.

Den søndag min far havde besluttet sig til at lade sig døbe skulle alt imidlertid ikke gå glat. Hans husbond kom og sagde til ham: Christian, du kan ikke få fri i dag, for vi har en gris, der skal fare. Du bliver nødt til at blive hjemme.« »Det kan jeg ikke«, sagde min far, »for min onkel venter mig kl 2.00.«

Husbonden var hård og blev ved med at sige, at han ikke kunne undværes og måtte blive hjemme.

Min far vidste ikke, hvad han skulle gøre, men han knælede ned og bad til sin himmelske Fader, om det ikke nok måtte være muligt for ham at blive døbt den dag.

Han var dårligt nok færdig med bønnen, da husbonden kom farende og sagde, at grisen var nedkommet med 7 små grise.

Nu skyndte min far at gøre sig rede til at nå toget. Selvfølgelig var han blevet forsinket, og toget havde allerede sat sig i gang. Som han altid gjorde vinkede min far til togføren, men denne gang så han ham ikke. Toget kørte bare videre.

Nu var gode råd dyre, men min far var fast besluttet på at blive døbt den dag. Han tog sine strømper og sko af og begyndte at løbe den lange vej fra Slagelse til Korsør. Han nåede målet med kun 2 timers forsinkelse. Her sad den lille menighed og ventede på ham. Hele forsamlingen begav sig ned til fjorden, hvor min far skulle døbes, og idet min far og hans onkel bevæger sig ud i vandet for at foretage dåbshandlingen, greb min far sin onkel i armen og sagde: »Nej, jeg vil alligevel ikke døbes i dag, kom lad os løbe væk.« Da min onkel spørger hvorfor, siger min far: »Kan du da ikke se det store sorte dyr, der kommer gående der ude i vandet.« Det kunne hans onkel ikke se, og han fik min far overbevist om, at dette bare var endnu et forsøg fra Djævelens side på at forhindre min far i at blive døbt. Hans onkel formanede Satan, at han skulle vige bort, og min far blev døbt i året 1895.

*Ovenstående beretning er skrevet af søster **Mabel Leis**, Tåstrup Ward i Københavns Stav.*

Hjælpeforeningens fødselsdag fejres i Odense

Et af de tidspunkter, hvor Hjælpeforeningen i Odense samler både 1. og 2. Ward, er omkring oprettelsesdagen for verdens første kvindeforening, nemlig den 17. marts.

I år var det den 12. marts, at 43 kvinder sad omkring bordet i kirkebygningen i Lahnsgade i Odense. Præsidentinden for 1. Ward, søster Emilie Held, bød velkommen og velbekomme til noget så kærkomment og dansk som varm kakao og boller og lagkager smukt arrangeret af søster Tulle Christensen og søster Marita Hyldtoft. Snakken gik livligt, hvorefter der blev lyttet til 6 søstre, der hver især berettede følgende:

Søster Kirsten Andersen fortalte meget udførligt om Hjælpeforeningens oprettelse i 1842 med mange små detaljerede oplevelser.

Søster Gertrud Larsen huskede tilbage til tiden i Skive i 1951, hvor hun blev kaldet til at oprette Hjælpeforeningen med en rådgiver. De var 6 søstre i alt.

Søster Inge Kreiberg fortalte, hvor meget glæde hun havde haft af Hjælpeforeningen igennem årerne. Hun virkede selv som præsidentinde i 2 perioder.

Søster Joan Roth, som er født og opvokset i Odense, men som har boet i USA i 10 år, bor nu i Danmark med sin mand og 4 børn, fortalte om sin tid i Hjælpeforeningen i Salt Lake City.

Søster Iben Højholdt, som har været medlem af Kirken i 2 år, fortalte om, hvordan Kirken havde ændret hendes liv, og om, hvordan Hjælpeforeningen havde lært hende meget positivt.

Til sidst fortalte søster Anny Andersen om de mange år, hun og hendes nylig afdøde mand Poul har tilbragt i Kirken, og om alle de mange velsignelser, de blev beriget med. Søster Anny var også i en periode præsidentinde for Hjælpeforeningen.

Der blev samlet en lille skærv ind til en fødselsdagsgave til Kirkens køkken, og efter et par sange afsluttede præsidentinden for 2. Ward, søster Ida Karnil, aftenen.

Begge ward sætter stor pris på at være sammen omkring søsterfællesskab, hygge og uddannelse i en tilsyneladende stigende fortravlet tidsalder.

***Ida Karnil** er medlem af Odense 2. Ward og tjener som Hjælpeforeningens præsidentinde i wardet.*

Kirkens oversættelseskontor i Danmark får ny leder og adresse

Svend Aage Andersen, 38, blev sidste år den daglige leder af det danske oversættelseskontor. Han afløser Carsten Gram, der de sidste to år har været med til at lede oversættelsen i hele Europa og pr. 1. august bliver leder af Kirkens europæiske oversættelse med bopæl i Frankfurt.

Svend Aage Andersen er gift med Dorte og sammen har de 4 børn i alderen 2-14 år.

Svend Aage har arbejdet for Kirkens oversættelseskontor i 9 år, og er af mange af Kirkens medlemmer nok kendt som stemmen fra Amerika.

Da Kirken for første gang for to år siden begyndte at transmittere generalkonferencen fra Tabernaklet i Salt Lake City, var det bl.a. Svend Aage, de danske medlemmer kunne høre. Efter 5 konferencer er Svend Aage efterhånden blevet en velkendt stemme og fast inventar i kælderen under det store tabernakel.

– Jeg synes, at det er utroligt spændende at arbejde for Kirken, fortæller Svend Aage, der med det nye job har ændret sin daglige rutine en hel del og sjældent kan nøjes med 37 timer om ugen.

Som oversætter gik dagen med at oversætte og læse korrektur på både kurshæfter, *Stjernen* og diverse andre materialer, men som kontorets daglige leder er der pludselig en masse andre ting at se til.

TD, som kontoret hedder blandt Kirkens medlemmer, beskæftiger 3 fuldtidsansatte samt en håndfuld freelancere, der hjælper til med at producere 5-6.000 sider på dansk, som kontoret hvert år oversætter.

Svend Aage og familie hører til i det nydannede Tåstrup Ward, hvor han er rådgiver til biskop Erik Bernskov. Svend Aage har ligeledes for nogle år siden tjent som missionær i Englands Bristol Mission.

Nye lokaler til TD og missionskontoret

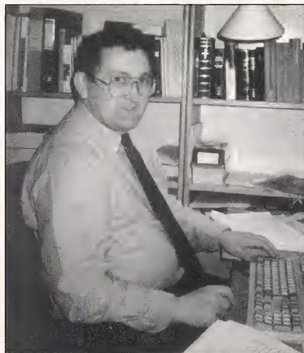
Oversættelseskontoret kan ikke alene glæde sig over en ny leder, men i nærmeste fremtid også over nye flotte lokaler.

Da lejemålet i Hans Egedes Gade i begyndelsen af året blev sagt op af udlejeren, har man søgt og fundet et nyt kontor i nye flotte omgivelser et boldkast fra kirkebygningen på Priorvej på Frederiksberg.

Pr. 1 juni vil oversættelseskontoret være at finde på førstesalen i bygningen til højre for den store ISO-forretning på Borups Allé på Frederiksberg.

– Lokalerne er helt nye, hvilket har betydet, at vi selv har været med til at bestemme, hvordan kontoret skulle indrettes, fortæller Svend Aage, der glæder sig til at få kontoret til at fungere i de nye omgivelser.

Omkring 1. september flytter Den Danske Mission ind i nabokontoret, der ligeledes er ved at blive indrettet efter deres behov. Begge kontorer glæder sig til de nye omgivelser med behagelige naboer.

Svend Aage Andersen – den nye leder af det danske oversættelseskontor. (Foto: TD).

Det danske oversættelseskontors nye lokaler på Frederiksberg. (Foto: TD).